

## **Głowacica, *Hucho hucho* (L.) (Salmonidae) – uratowany gatunek dla polskiej ichtiofauny**

Andrzej WITKOWSKI

Muzeum Przyrodnicze Uniwersytetu Wrocławskiego  
ul. Sienkiewicza 21, 50-335 Wrocław

### **1. Wstęp**

Głowacicy *Hucho hucho*, największemu przedstawicielowi ryb łososiowatych, zarówno na obszarze Europy (w dorzeczu Dunaju – podgatunek nominatywny) jak i na Syberii (*H. hucho taimen*) grozi całkowite wyginięcie. Zanieczyszczenia, hydrotechniczna zabudowa rzek (regulacje, jazy, zbiorniki zaporowe), pobór wody przez przemysł i rolnictwo, wylesianie górskich i podgórskich terenów oraz kłusownictwo w ostatnich pięćdziesięciu latach drastycznie obniżyły liczebność tego gatunku (Holčík 1995). Według Holčík et al. (1984) w takich krajach jak Niemcy i Austria głowacica wyginęła już w 53,8% cieków.

W powojennych granicach Polski głowacica występowała tylko w Czarnej Orawie i większych jej dopływach (Lipnica, Syhleć, Zubrzyca) oraz Czadeczce (dopływ Wagu, dorzecze Dunaju). Do obu tych cieków corocznie w okresie tarła wędrowało od kilku do kilkunastu osobników. Silnie rozwinięte kłusownictwo w dorzeczu Czarnej Orawy powodowało, że z roku na rok na tarliskach obserwowano już tylko pojedyncze osobniki. Natomiast zanieczyszczenie ściekami przemysłowymi rzeki Kysy, przez którą głowacica wędrowała z Wagu, stworzyło biologiczną zaporę – tak że na początku lat pięćdziesiątych i w późniejszych okresach gatunek ten na polskim odcinku Czadeczki już nie był odnotowywany (Witkowski 1990, Witkowski i Kowalewski 1980, 1988, 1989, 1994).